

ת"ד 12232/12-16 - האני אלפאר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 12232-12-16 מדינת ישראל נ' אלפאר
תיק חיצוני: 420451/2016

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	האני אלפאר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 25.2.18 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בגרימת תאונת דרכים עקב אי ציות לאור אדום, נהיגה רשלנית, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקפים וגרימת נזק לרכוש וחבלה לגוף, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ₪, פסילה בפועל למשך 4 חודשים ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. ב"כ המבקש טען כי מספר ימים לפני מועד הדיון הקבוע, 19.2.18, חלה המבקש בשפעת, והגיש בקשה לדחיית מועד הדיון בצירוף מסמכים רפואיים ואישור מחלה. טען כי למרות מצבו הבריאותי הקשה, הגיע המבקש לבית המשפט והגיש הבקשה, ובמזכירות בית המשפט נמסר לו כי יתקשרו אליו כשיקבע מועד חדש לדיון, כפי שנעשה בפעמים הקודמות שהגיש בקשה לדחיית מועד הדיון. טען כי המבקש לא קיבל כל הודעה טלפונית כי נקבע דיון ליום 25.2.18. טען כי כאשר עברו מספר ימים ולא התקשרו אליו התייצב המבקש במזכירות בית המשפט ביום 26.2.18 כדי לברר את מועד הדיון החדש, ואז נודע לו כי ניתן נגדו גזר דין. טען כי הזימון לדיון ליום 25.2.18, הגיע לידי המבקש ביום 1.3.18, כאשר אסף אותו מתיבת הדואר של הבית שלו. טען כי מבדיקה באתר הדואר עולה כי דבר הדואר נמסר ביום 28.2.18, 3 ימים אחרי מועד הדיון, באמצעות הדבקה לדלת ביתו של המבקש.

ב"כ המבקש הוסיף וטען כי המבקש אינו מתחמק מהתייצבות לדיון וכי בשלוש הפעמים שהגיש בקשות לדחיית מועד הדיון הוא סבל ממצב רפואי מיוחד וקשה. טען כי הותרת פסק הדין על כנו יגרום למבקש עיוות דין וכי העונשים שהוטלו עליו חמורים ביותר. טען כי מצבו הכלכלי של המבקש ובני משפחתו קשה ביותר. טען כי המבקש נהג יחיד בביתו וזקוק לרישיון הנהיגה שלו לצורך הגעה לעבודה ולצורך הגעה לטיפולים רפואיים תכופים שלו ושל אשתו. טען כי למבקש טענות הגנה טובות כנגד כתב האישום. טען כי הרכב לא היה בשימוש המשפחה במשך תקופה ארוכה ולכן המבקש לא שם לב שהביטוח ורישיון הרכב אינם בתוקף. טען כי המבקש

נסע ברכב באופן חד פעמי לאור קריאת הבן שלו שהיה מעורב בקטטה והמבקש חשש לו ונסע מהר מהבית. לאור האמור ביקש לבטל את פסק הדין וליתן למבקש יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובתה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. המבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ביום 18.2.18 והחלטה בבקשתו ניתנה באותו יום כאשר על פי ההחלטה הדיון נדחה ליום 25.2.18. האחריות לברר גורל בקשתו מוטלת על המבקש עצמו ועולה כי הוא לא טרח לעשות כן במועד. יוער כי ככל שלא היה נעתר בית המשפט לבקשה, היה על המבקש להתייצב במועד הדיון אשר היה קבוע ליום 19.2.18 ולא לעשות דין לעצמו ולא להתייצב, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בבקשה לדחיית מועד הדיון בפעם השלישית והאישור הרפואי אשר צורף לבקשה כלל אינו מתאים למוסדות משפטיים.

8. המבקש העלה טענות הגנה אולם טענות אלה דווקא תומכות בביצוע, לפחות חלק, העבירות המיוחסות לו.

9. לאחר ששקלתי מכלול טענות המבקש, ולפנים משורת הדין, אני מקבלת הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, בכפוף לתשלום הוצאות בסך 800 ₪, אשר ישולמו על ידי המבקש עד ליום 6.6.18 שאחרת יוותר פסק הדין על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשע"ח, 13 מאי 2018, בהעדר הצדדים.